

ஹைமவதே சரஸ்வதிய நமஃ

பஸ்ம மஹா த்மியம்.

பா மி ர ம்.

மங்களம்.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வஸரீஹைமநிஸ்துதௌஷ்வஸரீ ||

மங்களந்திஸ்துதமேவிநாயகோமங்களந்திஸ்துதமேஷ்டாநநஃ |
மங்களந்திஸ்துதமேமஹேஸ்வரீமங்களந்திஸ்துதமேமஹேஸ்வரீ ||

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

கணேசஸ்துதி.

ஸங்கராபரிபவமஹேஸ்வரே ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வஸரீ ||

விவணியுஷ்வஸரீ நவவ-விவணியுஷ்வஸரீ ||

ஓங்காரநிலயந்தேவமகஜவத்தரஞ்சதர்புஜம் |

பிசண்டிலமஹம்வந்தேஸர்வவிக்கோபஸாந்தயே ||

ஓங்காரமென்னும் பிரணவத்தினுள்ளே நிலைத்திருப்பவரும், யானைமுக்
முடையவரும், நான்குபுஜங்களையுடையவரும், பெருந்தொத்தியுடையவரு
மாகிய விநாயகக்கடவுளை நான் எத்தனிக்கிற சுபகாரியங்களில் இடையூறு
நேரிடாமல் பாதுகாப்பதற்காக வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

சிவஸ்துதி.

நகுஸ்திரிவாயஸாம்பாயஸமணாயஸஸ-நமஃ |

புஷ்பாநவாஸாஷ்வஸாயஸம-ஸுமித்ருஷ்வஸரீ ||

நமஸ்சிவாயஸாம்பாயஸகணாயஸஸ-நமஃ |

பரதாநபுருஷேஸாயஸர்க்கஸ்தித்யந்தேஹதவே ||

பார்வதிதேவியோடும், கணபதி ஸ்கந்தர் முதலிய புத்திரர்களோடும்,
பிரமதகணங்களோடும், பிரகிருதி புருஷர்களுக்குத் தலைவராயும், சிருட்டி
திதி சங்கரங்களுக்குக் காரணபூதராயும் மங்கலசொருபியாயும் விளங்கும் பர
மேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

திருநீறு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்தது.

இரண்டாந்திருமுறை.

திருவாலவாய், பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்டேவதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயன்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்தயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுண்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஒத்ததருவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

காணவியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

பூசவியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகொடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (இ)

அருத்தமதாவதுநீறுவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமானிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

பஸ்ம மஹாத்மியம்.

எயிலதுவட்டதூற்றுவிருமைக்குமுள்ளதூற்று
பயிலப்படுவதூற்றுபாக்கியமாவதூற்று
துயிலைத்தடுப்பதூற்றுசுத்தமதாவதூற்று
அயிலைப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான்றிருநீதே. (௭)

இராவணன்மேலதூற்றுவெண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்றுபாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்றுதத்துவமாவதூற்று
அராவணங்குந்திருமேலியாலவாயான்றிருநீதே. (௮)

மாலொடயன்றியாதவண்ணமுமுள்ளதூற்று
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவென்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீதே. (௯)

குண்டுகைக்கையர்களுடொக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டுகைப்பிப்பதூற்றுகருதவினியதூற்று
எண்டுகைப்பட்டபொருளாரேத்தந்தகையதூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீதே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகுவிந்லாவுபுகுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதிப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவார்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பஸ்ஸமாவை விதித்த பிரமாணங்கள்.

ஜாபாலோபநிஷத்து.

சுமரமாரம்பு-கண்தாமினிதொழிநாமவழிவீகா விழ
ஜொம்மாமிஸ்குபெய்சலி கடுகாவரிதிவாம்புய்யாபயெசு।

அதாசாரம்பெருண்வதாம்நிதிநியாதிநாபஸம்சுஹித்வா விம்ருஜ்யாங்காதி
ஸம்ஸ்ப்ருஸேத் || தத் திராபரிந்ரிபுண்ட்ரதாரயேத் |

ஆசாரவிஷயத்தைக்கேளுங்கள். பஸ்மத்தையெடுத்து (கியமப்படி) அங்கங்களில் அணிந்து அதன்மேலே நீரிற் குழைத்துத் திரிபுண்டம் தரிக்க வேண்டியது.

ஸ்ரீமதரஸ்வதரோபநிஷத்.

ஜாநஸொகெதிஔ்ஞெகுண ஐந்திதம்ஹம்ஹெசு!

மாநஸ்தோகே கதிமந்திரேண மந்திரிதம்பஸ்மஸுக்ருஷேத் |

‘மாநஸ்தோகே’ என்னும் மந்திரத்தினால் ஜபித்த பஸ்மத்தைக் கிரகிக்க வேண்டியது.

அதர்வஸி ரீராபதிஷத்.

சுதிரிதராடிநாஹஸ்தபுலகோவிதபுஜராஜாநிஸம்ஸுபுஸொக:

அகநிந்தியாதிநாபஸ்மக்ருஷ்ணத்வாயிம்ரூப்யாக் காந்ஸம்ஸ்ப்ருகேயத்

அக்நிரிதி என்பதை முதலாகவுடையதைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு பஸ்மாலை யெடுத்துக் குழைத்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது.

யஜுர்வேதம் தைத்திரியோபநிஷத்.

ஸத்யா-நவ்யஜி-தவம் யஜ்-பா-நவ்யஜி-தவம்

கூசரவா நவபுஜிதவ்யம் ஹகுமெதநவபுஜிதவ்யம்

ஸத்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் தர்மாந்நப்ரமதிதவ்யம்

குசலாந்நப்ரமதிதவ்யம் பூத்யைநப்ரமதிதவ்யம்

சத்தியத்தினின்றும் தவறக்கூடாது. தர்மத்தினின்றும் தவறக்கூடாது. கேசமத்தினின்றும் தவறக்கூடாது. விபூதியை அலங்கரிக்கெய்யக்கூடாது.

ஜாபாலோபநிஷத்.

வனஷாம் நஜாயுடு தழு ஜாழுளடு தஹஸ நிஸாஜா!

மறாயா நாஜிஸாஸாரஸெஷாம் நாவீதிநிபாயம்||

ஏஷாம்நஜாயதேப்ரத்தாப்ரௌதேபஸ்மநிஸர்வதா |

கர்ப்பாதாநாதிஸம்ஸ்காரஸ்டேதஷாம்நாஸ்தீதிநிஸ்சய: ||

யாருக்கு ஸ்ரேஸ்தத்திலேயும், பஸ்மத்திலேயும் எப்பொழுதும் நம்பிக்
கையுண்டாயிருக்கவில்லையோ அங்களுக்குக் கர்ப்பாதான முதலிய வைதிக
கிரியைகள் இல்லையென்பது நிச்சயம்.

யஜுர் வேத தைத்திரியோபநிஷத்.

சுமாதொழிஜாதீநாம் திருவடம்புயாரணவியின்
வ்ராவ்ராவ்ராவொ ஹகுடுதெய்மபுஜிதவஜிதி விஜாயதெ

அதாதோத்விஜாநீநாந்த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்விதிம்

வ்யாக்யாஸ்யாமோபூத்யைநப்ரமதிதவ்யமீதிவ்யஞாயசே ||

விபூதியணிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் ஒருபொழுதுத் தவறாதேயென்று வேதமுழங்குகிறபடியால் வேதியர் முதலாய்நூர் பஸ்மமணியேண்டிய விதியைச்சொல்லுகிறேன்.

ஸாங்க்யாயநகுஹ்யம்.

சூரியமஷிதிவெஹிரும்பெருந் புகழிந்தொலாபேஹ
உயெடிக்கண்ணமையெ வாடுதெ தகீ புவெஹ வம்ஹஸ ஹஸநா
ஸ்ரீவாயுங்குரோதி ||

[illegible]

‘தீர்யாயுதம்’ என்னும் ஐந்து மந்திரங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் நெற்றி மார்பு வலதுதேள் இடதுதேள் பின்பக்கம் முதலிய விடங்களில் பஸ்மத்தினால் திரிபுண்டரம் தரிக்கவேண்டியது.

மா த்யந் திரபு ஹ்யம்.

சுராயுஷாணிமூடெதபுத்ரவாயா ஐகதினென்மெஹ
திவதராயுஷா

தீரியாயுஷாணிலலாடேது கீர்வரயாம் தகறிணேம்ஸே ஹ்ருதிச தீரியாயுஷம்.

‘தீரியாயுஷமென்னும்’ மந்திரத்தினால் நெற்றி கழுத்து தோள்கள் மார்பு இவ்விடங்களில் பஸ்மத் தரிக்கவேண்டும்.

போதாயநகுலம்.

சுயாக் திருவருள்வியின்ப ராஜராமாரோஹகுடுகுந
பூஜிதவரிதி।

அதாத்நிபுண்ட்ரவிதிம்வ்யாக்யாஸ்யாமோயூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதி |

ஸ்ரீ கிருபர்வம்.

ஆயுஷ்காமோதவாராஜம் பூதிகாமோதவாராஜம்
நீத்யம்வைதாரயேதப்ஸம் மோக்ஷகாமீசவைதவீஜம்||

ஸ்காந்தபுராணம்.

ருத்ராக்ஷதாரணம்மர்த்யஸ்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதபி
ஸ்வாத்யாயாத்யநாச்சைவநப்ரமாத்யேதிதிபுருதி||

செ. ஸ்காந்தபுரணம்.

புலஸ்த்யா|| ஸ்ருணுதேவருஷேஸ்வரத்ரிபுண்ட்ரவிதிமுத்தமம் |
ஸ்ருத்யாவிகியயதேயஸ்மாத்ததஸ்தாவிப்ரலாஞ்சனம்||

மச்சபுராணம்.

ஆக்நிநித்யாதிபிரம்ந்நாஸ்ஸப்தைராதர்வணைஸ்ததா |
தீபிண்ப்ரதாரணமயத்தத்வததத்யாஸ்ரமம்புதா: ||

‘அந்நிரிதிபஸ்ம்’ முதலாகிய ஏழு மஃதிரங்களைவிட நிரிபுண்டரதாரணஞ் செய்துகொள்வது அந்யாஸ்ரமமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ-ஞ-தஸம் ஹிதை.

சுதிரித் தாழிநீரெடுகுநாவாடுகொடுகுநலவனிஃ
திவம்பயாரணம்பததழிந்துகொழுநெம்பயாஃ

அக்ரிதி யாதிபிர்மந்ந்ணாஜாபாலோக்தைஸ்சஸப்தபி :
 த்ரிபுண்ட்ரதாரணயத்தத்வதம்த்யத்யாஸ்ரமம்புதா||

ஜாபாலஸ்ருதியிற் சொல்லப்பட்ட 'அக்' முதலிய ஏழு மந்திரங்களால் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பது அந்மாய்ரமமென ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

லிங்கபுராணம்.

உய்யாமாதுணித்யென்னெவ்வெடினெடுத்யுமவநா||
 தீவமும்புயாரயெலிவாநுஸாருவாமித்யும||

மத்யாங்குளித்தயேணைவெதமந்த்ரைச்சபஸ்மநா |
த்ரிபுண்ட்ரம்தாரயேத்வித்வாந்ஸர்வகர்மஸுபித்த்யஸஃ||

ஞானமுள்ளவன் நடுவிலுள்ள மூன்று விரல்களாலும் வேதமந்திர முச்சரித்து, பஸ்மாலைத் தீரிப்புண்ட்ரமாக ஸ்வ வைதிக காரியங்களிலும், நீத்தியத்திலுந் தரிக்கவேண்டியது.

ஆதித்யபுராணம்.

திருவருங்குயர்நிலை தஞ்சாவூர் ஹணபுவ-கஜ-மஸூர்

திரிபுண்ட்ரதாரீஸ்ததம்ப்ராவ்மணஸ்ஸர்வகர்மஸு

பிராமணன் தீர்ப்புணர்ந்தாரியாகவே ஸகல கர்மங்களைமுஞ் செய்ய வேண்டியது.

✓ லிங்கபுராணம்.

ஹஸஸா நவியாயாயதி புவாஹாந்தவியாநதஃ ।
காராஹ்யாஹிஜோநிதஸநாநயாயாஸுதிவாஷிதம்॥

பஸ்மஸ்நாநம்விதாயாததிரிபுண்ட்ரந்தம்விதாநத: |
சூர்யாத்ஸந்த்யாம்த்விஜோநித்யம்நாக்யதாஸ்ருதிபாஷிதம்||

பிராமணனானவன் பஸ்மஸ்காநஞ்செய்து மந்திரத்தினால் தீர்புண்டர
மணிந்து நித்தியம் ஸக்த்யாவந்தனஞ்செய்யக்கடவன். கேறு வகையாக வே
தத்திற் சொல்லப்படவில்லை.

ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.

விபுராணாவேஷவிஷாஷாவேஷானுஜாநவாதிநாஃ |
லிதெதநஹஸநாகாரஸுக்ரிவஸுஸுக்ரிவிஷஹஸு |

விப்ராணம்வேதவிதுஷாம்வேதாந்தஞ்ஞாநவாதிராம் |
ஸிதேதபஸ்மநாகார்யம்த்ரிபுண்ட்ரமிதிபத்மபூ ||

வேதந்தெரிந்தவர்களும், வேதாந்தஞ்ஞானமுள்ளவர்களுமாகிய பிராமணர்களுக்கு வெண்மையான பஸ்மத்தினாலே த்ரிபுண்ட்ரம் அணியத்தகுமென்று பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

லிங்கபுராணம்.

உவஸாஷுதஸுராஷுதாமிம்முஷீகாஹஸயததூ |
சுமிநிதபாதிநாஸிநாந் விஜுஜ்ஜாந்மாநிஸாஸ்யஸெஸ |
ஸுபாஹணாநாஸஸ்தாஸ்பொகூக்ஷிபுராணாந்தமெயவ |
மெயஸுராநாஜவியொமுராநாந் யதீநாந் தாவிஸெஷத |
யஜ்ரவயாரபெநிதூம் ஹஸோஜகுஷெக்ரிவஸுஸுக்ரிவஸு |

உபஸம்ஹந்தயருத்ராக்கிம்க்ருஷீத்வாபஸ்மயத்தத |
அக்நித்யாதிகாதிமாந்விம்ருஜ்யாங்காந்ஸம்ஸ்ப்ருசேத |
ப்ரஹ்மணாநாஸ்தாம்ப்ரோக்தம்க்ஷத்ரியாணம்ததைவ |
வைஸ்யாகமபியோந்யாநாமயதீநாந் துவிஸேஷத |
யஜ்வாசதாரயேந்த்யம்பஸ்மோத்நான்யத்ரிபுண்ட்ரகம் |

பிராமணன் ருத்திராக்கிரியினின்றும் 'அக்நித்யாதி' தியானித்து பஸ்மாவையெடுத்துப் பொடித்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது. பஸ்மோத்நானத்தையும் த்ரிபுண்ட்ரத்தையும் சாதுக்களான பிராமணர்களும் கூத்திரியர்களும் யோக்கியனான வைசியனும் யதிகளும் யாகாதிகர்மாவைச் செய்யும் யஜ்வாவும் (யாவரும்) நித்தியமாகத் தரிக்கவேண்டியது.

சூர்மபுராணம்.

ஸவெஷாஷெவஹகாநாஸஸ்வாமிம்முஷுநுதூ |
லிதெதநஹஸநாகாரஸுக்ரிவஸுஸுக்ரிவஸுஸுக்ரிவஸு |

ஸர்வேஷாமேவபக்தாநாஸம்போர்லிங்கமதுத்தமம் |
ஸிதேதபஸ்மநாகார்யம்ஸலாடேயத்ரிபுண்ட்ரகம் ||

சிவபக்தர்களெல்லாரும் பரமசிவனுடைய சின்னத்தைக்குறிக்கும் உத்தமமான த்ரிபுண்ட்ரத்தை வெண்மையான பஸ்மாலினால் நெற்றியில் அணிந்துகொள்ளவேண்டும்.

✓ ஸ்காந்தபுராணம்.

உத்தூளநெதிரிபுண்ட்ரஞ்சமுமுகுஸ்ஸம்யகாசேரத் |

ஸூத்ரஸம்ஹிதை.

புராணாடிவொகாநா. ௧-௪ நகுஜெதிவிபு-கி ||

பஸ்மனோத் தூளாகஞ்சைவ ததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ப்ரமாதாதபிமோக்ஷார்தீ நத்யஜேதிதிஹிஸ்ருதி: ||

மோகூத்தைவிரும்புவோன் விபூதியால் உத்தாளனத்தையும் அவ்வாறு குறுக்காக தீர்புண்ட்ரதாரணத்தையும் அணிக்துகொள்வதை ஆபத்துக்காலத்திலும் விடக்கூடாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

மாநவீதரானம்.

ஸத்யாத் தீப்தவம்வெ யஜ்ஞாகுஸுமாத்

ஹிதராபாது நகரத்திலுள்ள ஸ்தூபியில்

ஸத்யாத்ரமதிதவ்யரவை தர்மாச்சகூஸலாச்சக

பூத்யா அக்நிஸமுத்தாய ஸ்ததேதோதேதஹாவகுண்டநாத் ||

ஸத்தியம் - தர்மம் - கேசுமம் - பஸ்மதாரணம் இவ்விஷயங்களில் (ஒரு வணம்) அசிரத்தையாயிருக்கக்கூடாது.

ஸா மஜேதம்.

உருமிநாவடுதநஹஸநாதிவஹுஹிய்யடுத|

மந்வக்நிநாபூதேநபஸ்மநாத்ரிபுண்ட்ரம்விதீயதே |

மந்திரவத்தான' அக்னியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பஸ்மாவினால்தீர்புண்டரங்கத்தரிக்கத்தக்கது.

ஸ்காந்தபுராணம்.

ஜெநாதவ-வாவயம் ஸுணாதுஸிவங்குடி!

ஹஸ்தெதிஸஜாவொதம் ஹகிஜஹிமெபெடி||

புதுநாத்தூர் உபாபகநம் ஸ்மரணஞ்சுரிவங்கரம்

பஸ்மசேதிஸமாக்யாதம் புத்திமுத்திபலப்ரதம்||

இருவர்கள் தலசிகள் பிராமணர் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் மற்றும்முள்ள சங்கராஜாதிபார் ஸ்திரீகள் இவர்களுள்லாராலும் தரிக்கத்தக்கதாகும்.

மாநவபுரணம்.

ஹஸ்தஜோதிராவதெத்யஸிவாவ்யம் நஹிஸம்ஸய: |

பஸ்மஜ்யோதிர்பவத்யேவஸிவாக்யம்நஹிஸௌயஃ||

பஸ்மாவின் பிரகாசமானது சிவஸ்வரூபமே யாகிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

செ. மாநவபுராணம்.

புராத் காமெலுமலிபாஹெ ஸாயாஹெமசிவம்ஃகா
 ஸிதெநஹஸநாகாயடாஸ ஸாரமெசுரநாத்ரஸம்ஸயி||

ப்ராதுகாலேசமத்யாஹ்நேஸாயாஹ்நேசத்ரிபுண்ட்ரகம் |

வினா 10. திரு. ப. ஸ்ரீராம்சாமிநாயக்கர் :
 வினா 11. திரு. ப. ஸ்ரீராம்சாமிநாயக்கர் :

காலே உச்சிமாலே யென்னும் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும் வெண்மை தங்கிய பஸ்மாவிஞ்ஞலே திரிபுண்ட்ரமணியவேண்டும். அப்படி மூன்றுகாலங் களிலும் தரிப்பவன் சாக்ஷாத்சிவபெருமானே யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

செ மாநவபுராணம்.

சிறுவனாய் யாரணத்தினால் ஹதபெதவாஸாஸா:

ஸீதாபிரகம்விதாஸ்ஸிம்மம்மெத்யவதஸம்ஸயி||

தீர்புண்டரதாரணம்த்ருஷ்ட்வா பூதப்ரேதபுரஸ்ஸரா: |

பீதாபரகம்பிதாஸ்ஸீக்ரம்கச்சுத்தேவநஸம்ஸய:

தீர்ப்புண்டரதாரணஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் புண்ணியனாக்கண்ட
பூதப்ப்ரேத முதலியதுஷ்டசிரகங்கள் உடனே பயந்து நடுக்கியோடிப்போ
மென்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

சூர்மபுராணம்.

ஸ்ரீ ஷாஸ்திரிமெ நாஸ்தி வஸ்யஸிவஸ்தாஃ |
ஸஸஜ்ஸஸுமரூபஹித்யப்தொஜம் நவதகம் |
தயாவிரா நவாஜுபகா நகுவக்திதி வஸ்யகா |

ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹத்ரி புண்ட்ரஸ்யப்ரஸஸ்ததாம் |

ஸஸர்ஜஸலலாடம்ஹி திர்யங்கோர்த்வம்நவர்துலம் |

சதாபிமாநவாமூர்க்காநஞர்வந்திதரிபுண்ட்ரகம்

MAHAMAHOPRAPHYAYA

பிரமாவானவர் பிரஜாஸ்ருஷ்டி செய்கையிலேயே பஸ்மமகிழைச்சொல்லி அனாதையணித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதியே நெற்றியைக்குறுக்காகச் சிறுஸ்டிசெய்தார், விருத்தமாகவும் ஊர்த்மமாகவும் படைக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் மூடர் சிலர் நெற்றியில் த்ரிபுண்ட்ரமணிவதில்லை. ஐயோ! இஃதென்ன ஆச்சரியம்?

மதுஸ்மிருதி.

த்ரிபுண்ட்ரயாரணம் ஸ்ரீகூலஸம்ஸாரவாஷாநாஸாரெகா||

த்ரிபுண்ட்ரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம் த்ருத்வாஸத்தயாவந்தநமாசதேத் |

த்ரிபுண்ட்ரம்பரமம்புண்யம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மகம்||

மூன்று நேகைகளாகவுள்ள த்ரிபுண்ட்ரம் த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபமாம். பஸ்தாரணஞ்செய்து கொள்வதால் மிக்கபுண்ணியமுண்டாகும். பஸ்தாரணஞ்செய்துகொண்டேஸத்தயாவந்தனஞ் செய்யவேண்டும்.

சை மதுஸ்மிருதி.

யெவொராராக்ஷஸார்பேதாத்யெவாநெகாஷாஸாஜகம்||

த்ரிபுண்ட்ரயாரணம் ஸ்ரீகூலஸம்ஸாரவாஷாநாஸாரெகா||

யேகாராராக்ஷஸார்பேதாத்யெவாநெகாஷாஸாஜகம்||

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம் த்ருத்வாஸத்தயாவந்தநமாசதேத் |

பயங்கரமூள்ளராக்ஷஸார்ப்பம் பிதாசு பிதேசகணங்கள் க்ஷாத்தரஜந் துக்கள் பிரமராக்ஷஸாரயமதூதர் சாகினிடாகினிமுதலியதஷ்டகிரகங்கள் பஸ்மத்தரித்துள்ளவர்களைக் கண்டமாத் திரத்திலே நெடுந்தூரமாக ஒடிப்போம்.

பராசரஸ்மிருதி.

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுஸாரெகாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

வாவத்ரொஸூரீவிஷ்ணுஸாரெகாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

ஹ்ருதாஸாரெகாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுஸாரெகாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

பார்வத்யாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்ஸாரவாஷாஸம்||

பஸ்மநாவேதமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

வேதவிதிப்படி பஸ்மாலினால் த்ரிபுண்ட்ரம் தரித்துக்கொள்வதால் சிவ பெருமானுக்கும், விஷ்ணு மூர்த்திக்கும், பிரமதேவருக்கும், பார்வதேவிக்கும், லக்ஷ்மிதேவிக்கும், ஸரஸ்வதிதேவிக்கும் திருப்தியுண்டாகும்.

சுர் மஃதரானம்.

அபிவாலைவண்ணமோமர்தயோ அபிவா நீதீரோஜநஃ
பஸ்மஸ்நாயிபஸ்மதாநீகர்மஸ்வதிகரோதிஸை||
தத்பஸ்மதாரணம்முக்யம்ஸ்வஸ்யைகந்ரிபுண்டரகம்||
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஸநாமத்ரயாகநீநாஞ்சதாரணம்||

காலாக்கிருதேரபநிஷத்.

ஏவம் த்ரிபுண்ட்ரம்பஸ்மநாகரோதியோவீத்வாந் ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹீவாந் ப்ரஸ்தோயதிர்வாஸஸமஸ்தபாதகேப்யோபபாதகேப்யோபூதோபவதி | ஸஸர் வேஷ்டு த்ரிதேஷ்டு ஸ்நாதோபவதி | ஸஸர்வாந்வேதாந் த்ரிதோபவதி | ஸஸர் வாந் தேவாந் ஸ்ருதோபவதி | ஸஸததம்ஸகலஞ்ச்ரம் த்ரஜாபீபவதி | ஸஸக

ஸ்போகாந் புந்ததேதேஹந்தயக்த்வா ஸிவஸாயுஜ்யமேநி நஸ்புகராவர்த்ததே
நஸ்புகராவர்த்ததீத்யாஹ பகவாந்காலாக்நிநூத்ரஃ |

பஸ்மத்தினாலே தரிபுண்டரத்தை வத்வாளுகிய எந்தப்பிரமசாரியாயினும் க்ருஷ்ணத்தனாயினும், வானப்பிரஸ்தனாயினும், ஸ்வயாசியாயினும், தரிக்கின்றானோ, அப்படிப்பட்டவன் எல்லா மஹாபாதக உபபாதகங்களினின்றும் விடுபட்டுப்பரிசுத்தனாகிறான். தன் இஷ்டே தவதையைத் தியானித்தவனாகிறான். ஸகலபுணயதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்தவனாகிறான். எல்லாச் சிவமந்தரங்களையும் ஜபித்தவனாகிறான். இவ்வுறத்திலே எல்லாப்போகங்களையும்மதுபவித்து இருநூறியில் தேகத்தைவிட்டு நீங்கிச் சிவஸாயுஜ்யமடைகிறானென்றும், இங்கன்மபூமியில் மீண்டும் ஒருபிறவியையும் அடையமாட்டானென்றும் மஹாதேவரான காலாந்ந்ருத்தேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்காந்தபிராணம்.

[illegible]

தம்பிபுண்ட்ரந்தாரயேந்தியம்புக்திமுருக்திபஸ்பரதம் |
உத்தூளநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாங்கத்வேநஸாதரம் |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸ்ப்வேதாஸ்வரஸாகிநி |
உத்தூளநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சமோஹபாஸந்வருத்தயே |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸுதர்வஸிரஸரிஸ்திதாஸ |
உத்தூளநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாங்கத்வேநகேவஸம் |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸஸாக்ஷாதகைவஸ்யஸாகிநி |
பஸ்மநோத்தூளநஞ்சைவததாதிர்யக்த்தரிபுண்ட்ரகம் |
மஹாபாபவிநாஸாயவிததைவைதிகிஸ்ருக்தி |
பஸ்மநோத்தூளநஞ்சைவததாதிர்யக்த்தரிபுண்ட்ரகம் |
ஸநாதத்வேநைவஸர்வேவஷ்டாயவிததைவைதிகிஸ்ருக்தி |

புத்தி முக்திகளைக் கொடுக்கத்தக்க த்ரிபுண்ட்ரத்தை நித்தியந்தரிக்க வேண்டியது. உத்தூளான த்ரிபுண்ட்ரங்களை அறிவுக்கு அங்கமாக ஆசையோடு தரிக்கவேண்டும். உத்தூளானமுந்த்ரிபுண்ட்ரமும் ஞானத்திற்கு மிகவும் ஸாதனம் என்று அதர்வவேதமறிந்த முநிஸ்ரேஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பஸ்மோத்தூளனத்தையும் த்ரிபுண்ட்ரத்தையும் மஹாபாதங்களைப் போக்கடிக்கு நிமித்தம் தரிக்கவேண்டுமென்று வேதங்கள் கோஷிக்கின்றன. பஸ்தாரணத்ரிபுண்ட்ர தாரணங்களை எல்லாருக்கும்ஸ்நானமாகவும்வைதிக ஸ்ருதி சொல்லுகிறது.

செ ஸ்காந்தபுராணம்.

த்ரிபுண்ட்ரம்புராணாவிநாநுபுநவாவிநுமவயெசு|
புருஷாவிந்யதெயஸாஸுதத்யாமெவதிதொவவெசு||

த்ரிபுண்ட்ரம்ப்ராஹ்மணோவித்வாந்மநஸாபிநலங்கயேத் |
ஸ்ருத்யாவிந்யதேயஸ்ராதத்த்யாகேபதிதோபவேத்||

ஸ்ருதியால் விதிக்கப்பட்ட த்ரிபுண்ட்ரத்தை ஞானமுடைய பிராமணன் மனத்தினாலேயும் விடக்கூடாது. (அப்படி ஒருவேளை) விட்டுவிட்டால் பதிதனாய் விடுகிறான்.

செ ஸ்காந்தபுராணம்.

விநெதநஹஸநாதிருகிபுஷ்புஹஸகூஹம்|
விநாவபுஷ்புஹம் தாரம் ஜொஹாபாரயநுவததிவிஜ்||

விநேதபஸ்மநாதிரயத்த்ரிபுண்ட்ரம்பஸ்மகுண்டநம் |
விநாபுண்ட்ரந்தரம்மோஹார்த்தாரயந்பததித்விஜ்||

பிராமணன் வெண்மையான பஸ்மவினாலேயே த்ரிபுண்ட்ரந்தரிக்க வேண்டியது. மோஹத்தினாலே பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரமணியாமல் வேறுபுண்ட்ரந்தரிப்பானாயின், (பிராமணனாயினும்) பதிதனாய் விடுவான்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹஸ்யாரணஹ்ருஷாஷெந நகாரஹ்ருஷாஷவதிதொவவதி|

பஸ்மதாரணம்ப்ரமாதேந நகார்யம்ப்ரமாதாத்திதோபவதி |

பிரமாதமன்றிப் பஸ்மதாரணஞ்செய்யத் தக்கதென்றும், பிரமாதத்தாலாயின் பதிதனாகிறுனென்றும் வெளிப்பட்டது.

ஷ ஜாபாலோபநிஷத்.

த்ரிபுஷ்புநவிநாஸ்யுத்ரிபுஷ்புநவிநாஜவஃ|
த்ரிபுஷ்புநவிநாஸ்யுத்ரிபுஷ்புநவிநாஜவஃ||

வா நவ்யஸ்யதீ நாந்துஷீக்ஷாஹீ நநுணாந்தயா!
 ஐயுராஹாதா மனெரொஸுக்ஷ்வாநொஜவவரிதா!

தார்யம்பஸ்மக்ருஹஸ்தாநாம் த்ரிகாலம்ஜலஸம்யுதம் |
 ஸார்வகாலேபவேஸ்தீநாம்யதீநாம்ஜலவர்ஜிதம் |
 வாநப்ரஸ்தயதீநாந்நுதீக்ஷாஹீநக்ருணம்ததா |
 மத்யாஹநாத்ப்ராக்ஜலீரயுக்தம்பரதோஜலவர்ஜிதம் |

க்ருஹஸ்தன் பஸ்மாவை ஜலஞ்சேர்த்துக் குழைத்து த்ரிகாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளும் யதிகளும் ஜலவர்ஜிதமாக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். வாநப்ரஸ்தர்களும்குறியினரும் தீக்ஷயில்லாதவர்களும் மத்தியானகாலத்திற்கு முன் ஜலஞ்சேர்த்தும், மத்தியானத்திற்குமேல் ஜலஞ்சேர்க்காமலுந் தரிக்கவேண்டும்.

பராஸ்ரபுராணம்.

ஸுளதலிமந்தாலிஜெயந்திரிவாஸ்யொஜ்ஞநாஸிகா!
 சுஸுளதந்திரிவாஸ்யொஜ்ஞநாஸிகா!

ஸ்ரேஸ்தலிங்கநுவிஜ்ஞெயம்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |
 அஸ்ரேஸ்தந்நுந்நுவிஜ்ஞெயம்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |

ஸ்ருதிமார்க்கத்திற்கு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டது த்ரிபுண்ட்ர உத்தாஸனமேயாம். வேதத்தில் உள்ளத்புண்ட்ரஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் குறுக்கே த்ரிபுண்ட்ர மணியவேண்டும்.

காருடபுராணம்.

சுஹாவெதாநாவிவெபுரானகிகாநெஸுஷாஹரொசு!
 ஹஸுநெநவபுசுந்நுநாஸுநாநுஷாஸிநி||

அபாவேதுதநாவிப்தேராவெனகிகாநெஸுஷாஹரொசு!
 பஸ்மநைவப்ரகூர்வீதநகூர்யாம்நுத்திகாதியி||

வைதிகாக்கிடைக்காத ஸமயத்தில் ஸௌகிகாக்கியினின்றவது பஸ்மத்தைக் க்ரஹிக்கவேண்டும். பஸ்மத்தினாலேயே புண்ட்ரத் தரிக்கவேண்டும். மிருத்திகை சந்தனமுதலியவற்றால் புண்ட்ரத் தரிக்கலாகாது.

கூர்மபுராணம்.

பிமஸுநாஹிதம்ஹாவயிம ராஜஸிவாவயம்!
 பிமஸுநாஹிதம்ஹாவயிம ராஜஸிவாவயம்!

தனது பரிசுகளையும் நித்தியபரிசுதரையுக்கு விட்டுவிட்டுச் செல் | லலாடே ஸ்ரீருத்ரயே
 குருகுல பாண்டித்யம் உத்தரயந்திரயாதுகம் | ப்ரஹ்மசாரியே மம ப்யஸ்யஸ்வாத்
 யாயேவ விமுக்ஷயதே | தரிசயம் பகவதே மத்தேண ப்ரணவேதனயாஹிதஃ | ஓம்
 ஸுமர ப்ரஹ்மயதி ஜபயக்ருத்வா க்ருத்திரபஸேத் | எககாலம் த்விக்காலம்வா
 த்ரிச-லமதவாஸதா | ஸுபேதயா மரப்ரமாலாஸ்ச பஸ்மருத்ராக்ஷ தாரணம்
 தத்ஸம்ஸாரம் ப்ரதேவ ரஸ்யாயிச்ச விபேததா | எவம் ஸதாசாரிணோ
 க்ருதாபவத்தயக்ருதாபவத்தி |

படுவதேனது வினவுகின்றான்: பஸ்மமாவது என்ன? ஆஃது எதனால்
 சேர்க்கப்படுகிறது? எந்தப் பந்திரத்தினால் எவ்வெவ்வகங்களில் தரிக்கவேண்
 டியது? என்று வினவு, மஹாநாபாவராகிய யாஜ்ஞகல்காஹருஷி, விடைவிக்
 கின்றான்: அக்கேஹோத்ர பஸ்யாவைக் க்ரஹித்துவைத்துக்கொண்டு பாதப்ப்ர
 க்ஷாளனம் ஆசமனமுதலிவன செய்துகொண்டு பவித்திரமணிந்து 'ஓம் ஆப
 ஸர்வமிதி' ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்தியைத் த்யானஞ்செய்து பஸ்மத்தை ஜலஞ்சேர்
 த்துக்குழைத்து ஆசாரமுள்ளவனாய், பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியையுந்
 த்யானஞ்செய்து சிரசில் த்ரிபுண்ட்ரதாரணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.
 பிறகு நெற்றியிலும் மார்பிலும் வயிற்றிலும் இருகைகளிலும் (மற்றவிடங்
 களிலும்) மூன்றுவெத ஸ்வரூபமான த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது.
 ப்ரஹ்மசாரியானவன் இவ்விதஞ்செய்து வேதாத்தியயனஞ் செய்தால் ஸகல
 பாவங்களினின்றும் விமுக்தனாகுகான். த்ரியம்பக மந்திரத்தினாலும் பிரண
 வஞ்சேர்ந்த பஞ்சாக்ஷரத்தினாலும் ஜபித்துக் க்ரஹஸ்தன் த்ரிபுண்ட்ரத்தரிக்
 கவேண்டியது. எல்லா ஆப்ரமிகளும் எப்பொழுதும் அல்லது மூன்றுகால
 மாவது இருகாலமாவது ஒருகாலமாவது நாடோறும் பஸ்ம ருத்திராக்ஷந்
 க்ஷேத் தரிக்கவேண்டியது. அநேக மஹருஷிகளாலும் தேவர்களாலும் நம்
 மாலும் சொல்லப்பட்ட ஸதாசாரத்தைச் செய்பவர்கள் மரணமில்லாதவர்களா
 கிறார்கள்.

ஜாபாலோ பதிவத்.

கெருவரிகாநாஜமிஹோக்ருஜம் மூஹஸூநாஸ்விரஜாநல
 ஜம் விவாஹாதிஜனபாஸநாஜிஜ்வா ஸூஹவாரிணாம் ஸரீரிகு
 ஜவஹூரானி ஹோக்ருஜம் சுநேஷுநாம் டாவாநலஜம் யதீநாம்
 ஸூவராக்ருவிக்ருதி * * * சரிவயோயிநாம் சரிவாமி ஹோக்ருஜம்
 விஹுதி||

தனாகர்ணிகாராமக்கேஹோத்ரஜம் க்ருஹஸ்தநாம்விரஜாநலஜம் விவா
 ஹாக்ருஜம் மனபாஸநாக்ருஜம்வா ப்ரஹ்மசாரினாம் ஸமித்யாஜ்ஞவல்க்யோக்
 கிஹோத்ரஜம் அந்யேஷாம் தாவாநலஜம் யதீநாம் ஸர்வத்ரஸ்திதமிதி * * *
 சரிவயோகநாம் சரிவாக் கேஹோத்ரஜம்விபுதி||

வாழ்க்கை: லைங் கம்.

செண்ணைக்காநாவிதம்பல்வலித்திப்பறஹ்லவிதாம்வற |
அக்ஷிஹாநாஸமுத்ப்பூதர்நாநகநஸமுத்ப்பவம் |
ந்நாவர்ணிகாநாம்ஸர்வேஷாநமகநிஹோந்நாஸமுத்ப்பவம் |
விரஜாநஸஜஞ்சைவசார்யம்பல்வமஹாமுநே |
ஒளபாஸதஸமுத்ப்பநம்கந்ருஹஸ்தாகம்விஸேஷதஃ |
ஸமிதாந்ஸமுத்ப்பநம்சார்யம்வைப்பஹ்மசாரினாம் |
ஸுஹ்ரதநாம்ஸுஹ்ரதநியாகாரபசதாந்ஸமுத்ப்பவம் |
அந்யேஷாநமபிஸர்வேஷாந்தார்யந்நாநகநஸோத்ப்பவம் |

பிரமவீரத்துக்களிற் சிறந்தவனே! பஸ்மாவானது கௌணமாயும் நாராவீதமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கீழேறாத்திரத்திலிருந்தும் விராஜீஹாமத்திலிருந்தும் ஔபாஸனாக்கியிலிருந்தும் காட்டுத்தீயிலிருந்தும் உண்டாகிறதுமுண்டு. முதல் மூன்று வருணாத்தாராக்கும் அக்கீழேறாத்திரத்திலிருந்துண்டானதும் விராஜாநலத்திலிருந்துண்டானதான பஸ்மா முக்கியமாகத் தரிக்கத்தகும். க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஔபாஸனாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஸமிதாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், குத்திரர்களுக்குப் பிராமணர்களுடைய வீட்டில் பசனாக்கியிலிருந்துண்டானபஸ்மாவையும், இத்திற்சொல்லப்படாத மந்த்ரெல்லாருக்கும் காட்டுத்தீயிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும் தரிக்கத்தகும் பரமமென்று நூல்களிற் சொல்லப்படுகிறது.

வாசிஷ்டலைகம்.

யெஹஸ்யாஸிணம்⁸ ஷ்வாவா⁹வா¹⁰அ¹¹ஹி¹²நா¹³நவா¹⁴ |
தெஷா¹⁵ம்ஸா¹⁶ஞி¹⁷ஷ்ரணஸம்¹⁸ஹ¹⁹ஞி²⁰திர²¹ந²²ஞெயா²³வி²⁴வ²⁵ஸி²⁶தா²⁷ |
யெஷா²⁸ம்ஹ²⁹ஸா³⁰தி³¹வி³²தெ³³ஷாவ³⁴த³⁵தெ³⁶ஹ³⁷ஷி³⁸யெ³⁹ஸ⁴⁰ஷா⁴¹ |
ஸம்⁴²ஃ⁴³ண⁴⁴தா⁴⁵த⁴⁶ஹ⁴⁷வெ⁴⁸ஷ⁴⁹ ஹ⁵⁰ம்⁵¹ஸ⁵²ஷா⁵³ம்⁵⁴ஸ⁵⁵வ⁵⁶ர⁵⁷ம்⁵⁸வ⁵⁹ரா⁶⁰ ||

யேபஸ்மதாரிணந்த்ருஷ்ட்வாவாசாந்தந்த்ரிமாநவா⁶¹ |
தேஷாம்ஸா⁶²தி⁶³ஷ்ரணஸம்பூ⁶⁴திர⁶⁵ந⁶⁶ஞெயா⁶⁷வி⁶⁸ப⁶⁹ச்சி⁷⁰தா⁷¹ |
யேஷாம்பஸ்மதி⁷²வி⁷³தவே⁷⁴ஷாவ⁷⁵ர்த்தே⁷⁶ஷ்ரு⁷⁷தயே⁷⁸ஸ⁷⁹தா⁸⁰ |
ஸங்கீ⁸¹ரணா⁸²ப⁸³வே⁸⁴ச்ச⁸⁵ந்த்ர⁸⁶ம்⁸⁷ஸ⁸⁸தே⁸⁹ஷாம்⁹⁰ஸ⁹¹ப⁹²ர⁹³ம்ப⁹⁴ரா⁹⁵ ||

எவர்கள் பஸ்மதாரியைப்பார்த்து வாக்கினால் நீந்திக்கொடுக்கேனா அவர் களுடைய உத்பத்தியானது சூத்திரசம்பந்தமாயிருக்கலாமென்று புத்திமா னால் ஊகிக்கத்தகுந்தது. எவர்களுக்குப் பஸ்மதாரணத்தில் எப்பொழுதும் த்வேஷமிருக்கிறதோ அவர்களுடைய வம்ஸபரம்பரையானது ஸங்கீரண மாய்விடும்.

ஜாபாஸ்யஞ்ஞதி.

த்ரி⁹⁶வ⁹⁷ம்⁹⁸யெ⁹⁹வி¹⁰⁰பி¹⁰¹ஷ¹⁰²தி¹⁰³நி¹⁰⁴ஷ¹⁰⁵தி¹⁰⁶ரி¹⁰⁷வி¹⁰⁸ஷ¹⁰⁹வெ¹¹⁰த¹¹¹ ||
யா¹¹²ர¹¹³ய¹¹⁴ம்¹¹⁵தி¹¹⁶த¹¹⁷யெ¹¹⁸மி¹¹⁹த¹²⁰யா¹²¹ர¹²²ய¹²³ம்¹²⁴தி¹²⁵த¹²⁶வெ¹²⁷த¹²⁸ ||

த்ரிபுண்ட்ரம்யேநிந்தந்த்ரிந்தந்த்ரிவிஷமவதே |
தாரயந்திதுயேநிந்த்யம்தாரயந்திதமேவதே ||

த்ரிபுண்ட்ரத்தை நிந்திக்கிறவர்கள் சிவனையே நிந்திக்கிறவர்களாவார்கள். த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கிறவர்கள் சிவனையே தரிக்கிறவர்களாவார்கள்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

க¹²⁹ஷெ¹³⁰ஸா¹³¹ர¹³²ா¹³³ஸி¹³⁴வி¹³⁵பூ¹³⁶ம்¹³⁷தி¹³⁸யா¹³⁹ர¹⁴⁰ண¹⁴¹ா¹⁴²ஷ¹⁴³ஸ¹⁴⁴ஜ¹⁴⁵ம்¹⁴⁶த¹⁴⁷ு¹⁴⁸த¹⁴⁹ ||
சு¹⁵⁰ஷா¹⁵¹வி¹⁵²வி¹⁵³பூ¹⁵⁴ய¹⁵⁵ஸ¹⁵⁶ம்¹⁵⁷ஹ¹⁵⁸ஹி¹⁵⁹ஷ¹⁶⁰வ¹⁶¹ர¹⁶²கா¹⁶³ர¹⁶⁴ண¹⁶⁵ |
ஸ¹⁶⁶ர¹⁶⁷வ¹⁶⁸ஸ¹⁶⁹கா¹⁷⁰ர¹⁷¹ம்¹⁷²த¹⁷³ு¹⁷⁴த¹⁷⁵ஸ¹⁷⁶ள¹⁷⁷ஹ¹⁷⁸ம¹⁷⁹ர¹⁸⁰ா¹⁸¹ஷ¹⁸²ம்¹⁸³ ||

அஷ்டைஸ்வர்யாணிஸித்தயந்திதாரணாதஸ்யமந்த்ரத¹⁸⁴ |
அஷ்டாபிவித்தயஸ்ஸம்பளபக்திபரமகாரண¹⁸⁵ ||
ஸர்வவஸ்யகரம்சைதத்ஸர்வஸௌபாக்யதம்பர¹⁸⁶ ||

பஸ்மாவை மந்திரத்தோடு தரிப்பதால் அஷ்டைசுவரியங்கள் அஷ்டசித் திகள் பரமகாரணரான சிவபிரானிடத்துப் பந்தி இவைகள் கைகூடும். இது ஸகலவசியங்களையும் ஸௌபாக்யங்களையும் கொடுக்கத்தக்கதும் மகாமேன் மை பொருந்தியதுமாம்.

செ. ஸ்காந்தபுராணம்.

ஹிதௌபுதவிஸாஹாஸுராக்ஷஸாஹஜநாஹிஸா
 ஹஸுஸாஹநாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 கயாஹஸாஹகாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா

புதபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 பஸ்மதர்ஸநமாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 ததாபஸ்மதர்ஸநமாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா

பஸ்மாலைக்கண்ட மாத்திரத்திலேயே ஸகலபூத ப்ரேத பிசாசங்க
 னும் ராக்ஷஸர்களும் மற்றுமுள்ள துஷ்டர்களும் பயந்து தூரத்திலேடிவிட
 லாகும். அபஸ்மாரம் குக்டமுதலிய வியாதிகளெல்லாம் ஒருகூணகாலத்தி
 லே நசிந்துவிடும்.

செ. ஸ்காந்தபுராணம்.

உபிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 யெஷாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா

உத்தானநேத்ரிபுண்ட்ரேசதம்மாஹாத்மயசதாஸூச
 யேஷாந்நஜாயதேஸ்ரத்தாதேஹஹாபாபஸம்ப்யதாஃ

உத்தானநேத்ரிபுண்ட்ரங்களிலும், அவற்றின் மகிமையைப் பிரஸ்தா
 பிப்பதிலும், எவர்களுக்குச் சிரத்தையல்லையோ அவர்கள் மகாபாவங்களைச்
 செய்தவர்களாவார்கள்.

செ. ஸ்காந்தபுராணம்.

ஹஸநாஸுஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 உதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 உதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 ஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 பூதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 பூதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 பூதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா
 பூதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸாஹாஹிதௌபுதவிஸா

பஸ்மகாஸுஜலேகைவதாரயேச்சதநிபுண்ட்ரகம்
 உத்தமாங்கேலலாடேசகளேவக்ஷஸிநாபிகே
 உபயோபார்ஸ்யயோச்சைவபுஜயோருபயோஸ்ததா
 பாஹுமத்யேசகரயோப்ருக்டேககுதிபூஸாராஃ

த்ருதம்பஞ்சதஸஸ்தானேத்ரிபுண்ட்ரமயேநகேநச |
ஸஸ்ரிவஸ்ஸஹரிப்ரஹ்மாஸவந்த்யோவாபிதாமகி ||
வ்ரணாமாஸ்ரமாணஞ்சமந்த்ரதோமந்த்ரதோபிவா |
த்ரிபுண்ட்ரோத்னனநம்ப்ரோகத்தம்ஜாபாலோராதேணேச ||

திருநீற்றில் ஜலத்தைக்குழைத்துச் சிரசு நெற்றி கழித்து மார்பு வயிறு இருபரிசங்கள் இருபுயங்கள் கைகளின் மத்தி இருமணிக்கட்டிகள் முதுகு பிடரி ஆகிய பதினாந்திடங்களிலும் த்ரிபுண்ட்ரமாக எவர்களால் தரிக்கப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட மகாபாவிகளாயினும், அவரே சிவன் அவரேவிஷ்ணு அவரேபிரமன். அவர்கள் எல்லாராலும் வந்தனஞ்செய்யத் தக்கவர்களே. எல்லாச்சாதியாருக்கும் எல்லா ஆஸ்ரமிகளுக்கும் உத்தான முந்த்ரிபுண்ட்ரமும் எடுத்தவையென்று ஜாபாலோபநிஷதத்தை கன்கறிந்த பெரியோர்களால் மிக்க ஆசையுடன் சொல்லப்படுகிறது.

காமிகாகமம்.

யயாமம்மாஜயம் ஸம்ஸம் தயா ஹ்லாவிவாவதஸு |
ஹாஸ்யபெதுவயஜஸுஸுஹாஹாஸ்யபெதுவயஜஸு ||
ஹக்ஷணாஜஸவ-ஃவாவாநா ஹ்லேதிவாபிதாமகி |
ஸுக்ஷரம் வவித்ருவ ஹாராஜாஹாணஹ்லா |
ஹ்லாகவஸுக்ஷரம் வுணம் ஹ்லேதிவாபிதாமகி ||

யதாகங்காஜலம்ஸுத்தந்ததாபஸ்மாபிபாவநம் |
பாஸ்யத்யேவயத்பஸ்மஸுபம்பாஸ்யதேசயத் ||
பக்ஷணத்ஸர்வபாபநாம்பஸ்மோதிபரிசீயதே |
ஸ்ரீகரஞ்சபவித்ரஞ்சுஹாரமாபரணத்ததா |
லோகவஸ்யகரம்புண்யம்பஸ்மஸ்காமந்த்ரநேதிரே ||

கங்காஜலமானது எப்படி சுத்தமோ அப்படியே பஸ்மமும் பரிசுத்தம் செய்யும். யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்த் தானும் பிரகாசித்துப் பிரகாசியும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறதோ அதுவே மங்களத்தையும் தரும். ஸமஸ்தபாபங்களையும் பக்ஷிப்பதனால் பஸ்மமென்று சொல்லப்படும். ப்ரதிதினமும் செய்யும் பஸ்மஸ்காமமானது கூறிப்போந்த சம்பத்துமுதலிய சகல புண்யங்களை யுங் கொடுத்து உலகத்தை வசப்படுத்தும். பூசுவதஞ்ஞஸரமுதலிய பிணிகளிலும் பிசாசுமுதலிய துன்பங்களிலும் பீடிக்கப் படாதவர்க ளாவார்கள்.

காளிகாகண்டம்.

வஜ்ராக்ஷரோஸவியவசுத்ரிவாஸம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம் |
ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம்ஸுக்ஷரம் |

பஞ்சாக்ஷணாஸ்சவீதிவத்த்ரிபுண்ட்ரந்த்ரிஸுராத்மகம் |
த்ரிவேதவஹித்ரிகுணத்ரிவர்ணத்ரிஜகம்யம் ||

தவ-பெயெவா நயஷீதித்ராஜீநயெவ யஜ-ஸநாதநஸவ-
வாவநாஸகொ ஜொக்ஷெஹத-கி-கெதூயம் யஜெ-பா ஸுபாஹ
ணாநாம் ஸுஹவாரி மூஹிவாநபுஸ்யகீநாஜெ தகக்ருணெ
பு-தெவெதி ஸுபாஹணஃ சுக்ருகாபுஜாஜெநெநத டிஷொ
தூரஸதம் ஜஜெயெயுலிகாநாயகீஜெவொ வெஷெணெநெந
கெந ஸ-கொஹவதி.ய-கிஹ-ஸயாரணம் துக்ருகா வணகொஉவொ
ஷெயாடிஸஸஹஸு ப்ருணவம்ஜவாஸ-கொஹவதி |

ஏவம் பஸ்மதாரணம் நக்ருத்வா நாஸ்நீயாதாபோநநகந்யத்வா ப்ரமாதாத்த
யத்வா பஸ்மதாரணம்ந காயத்ரீம்ஜபெநஜ-ஹ-யாதக்நென தர்ப்பயோத்
தேவா ந்ருஜிந்பித்ராதிநயமேவதர்மஸ்ஸநாதநஸ்ஸர்வ பாபநாஸகொமோக்ஷ
ஜெதூர்நித்யோயம் தர்மோப்ராஹ்மணநாம்ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹிவாநப்ரஸ்த
யதிநாமேததகரணே ப்ரத்யவைதிப்ராஹ்மணஃ அக்ருவாப்ரமாதேநைத தஷ்
டோத்தர ஸதஞ்ஜலமத்யேஸ்தித்வா காயத்ரீஞ்சப்த்வோபோஷணைநைகேந
ஸுத்தேதோபவதி | யதிநிபஸ்மதாரணம்த்யக்த்வா ஏகதா உபோஷ்யத்வாதஸ
ஸஹஸ்ரப்ரணவஞ்ஜபத்வா ஸுத்தேதோபவதி |

பஸ்மதாரணமின்றி ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது வேறெதை
யாவது ஆகாரஞ்செய்யக்கூடாது. அசட்டையால் பஸ்மதாரணஞ்செய்து
கொள்ளாமல் காயத்திரி ஜபிக்கக்கூடாது. பஸ்மதாரணமே பூர்வீகமான
தர்மம். இது ஸமஸ்த பாவத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்
பதும் நித்யமுமாகும். இத்தர்மம் ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹஸ்தன் வானப்ரஸ்தன்
ஸங்கியாசியாகிய நான்கு ஆஸ்ரமிகளுக்கும் முந்கியமானது. இதைச்செய்யா
விட்டால் ப்ரத்யவராயம் [தோஷம்] உண்டு. ப்ராஹ்மணன் அசட்டையாய்
இதைச்செய்யாவிட்டால் அதற்குப் ப்ராயச்சித்தமாக ஜலமத்யிலிருந்துகொ
ண்டு தூற்றெட்டுக்காயத்ரி ஜபித்து ஒருபவாஸமிருந்தால் சுத்தஞவான். ஸ்ந்
நியாசி ஒரு வேளையில் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளத்தவறினால் உபவா
ஸமிருந்து பன்னீராயிரமுறை ப்ரணவஜபஞ்செய்தால் அப்பாவ நீக்கிப்பரி
சுத்தஞவான்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யஸுஜஸநிஹ-திவாஸு-பிஸகாரணெவிவா ||
நஜாயதெஸுபாவஸுயுக்தீந-ஸு-கிதக்ஷணாசு |
ஜாரிசு-ஸு-ஹவெதஸு ஜாயதெஸுபாயஸுயா ||
ந-திநாந-ஸு-மா-கிவாவஸுஜவெயு-ந-பா-சு-ஸு-ஸயஃ |
பு-சு-அ-யொஸுநஸு-கிநாநகீஹவெஷி ||

யஸ்யபஸ்மநிபூபலபுத்திஸ்தத்தாரணேயிவா ||

நஜாயதேஸ்யபாபஸ்யலக்ஷமீர்நஸ்யதிசக்ஷணாத் |

ஸ்ரீவேங்கடேசுணுநாசைவப்ரஹ்மணுவஜ்ஜிணுததா |
 தேவதாபிர்த்ருதம்பஸ்மதரிபுண்ட்ரோத்துளநாத்தநா ||
 உமாதேவ்யாசவாண்யாசத்ருதஞ்சாந்யாபிராததாத் |
 ஸர்வஸ்தீபிர்த்ருதம்பஸ்மதரிபுண்ட்ரோத்துளநாத்தநா |
 ப்ரபாஸ்கணேக்ஷத்திரியர்வைஸ்யஸூத்ரரைபிசஸங்கரை ||

திரிமூர்த்திகள் அவந்தேவியர் இந்திராதிதேவர்கள் அவம்மாதர் பிராம னாதி எல்லா ஜாதியார் வித்வான்கள் முனிவர்கள் முதலிய எல்லாருக்கும் சைவதர்மங் கூறப்படுகின்றன.

ஸௌரஸம் ஹிதைக.

ஸஸைநா ஹிந்தஸவ-காம் மஜதம் மஹதி யெவ் ஜாநு।
 வவ-ல்பொ. தசயம் கொவிஸ்ஸடி ஏவெகுயெத் நரம்॥

பஸ்மநாஸ்தந்நஸர்வாங்கமதுகஸ்ததியபுமாந் |
ஸர்வபாதசயுக்தோபிஸஸத்யபூயதேநா||

தேசமுழுதும் விபூதியணிந்துகொண்டிருக்கும் புருஷனைப் பின்னொடர்ந்தவன் மகாபாபியாயிருப்பினும் உடனே பரிசுத்தனாகிறான்.

செ. வெள்ளரன் பிள்ளை.

[illegible]

யதாபுரேஷாஸர்வேஷாபுரிவாராணஸீபர |
ததாஸாம்பரத்தரிபுண்டரஞ்சஸர்வபுண்டரேஷாஷத்யதே ||

எப்படி எல்லா நகரங்களுக்கும் காசினகரஞ்சிந்துள்ளதோ, அப்படியே எல்லாப்புண்டரங்களிலும் சூரியுண்டரமே பரிசுத்தமானதாயிருக்கிறது.

பரத்வாஜஸ்துதி.

வாங்கிஜெஃப்ரோஷெதயாரஞ்சு-கலிவ்வுகயெ।
சுநமுராவை-கசு-காணிநவெநிக்ஷாஉந॥

பரம்த்விஜைப்ரமாதேநதார்யம்கர்மவிஸ்ருத்தயே |
ஆய்தாஸர்வகர்மாணிநபலந்திகதாசந||

வேதியர் முதலானார் நாடோறும் விசேஷமாக ஸர்வகர்மங்களும் பயன்படும்படி பஸ்தாணஞ்செய்யவேண்டும், அப்படிச்செய்யாது எந்தநேரமும் செய்தாலும் பயன்படாது.

ஸ்ரீதாதபஸ் ம்ருதி.

ஸத்யஸௌஹந்தபொஹோதஹீசு-ஓஷ்வாஜிப-ஓஜநா
தஸ்யுவசு-திஷ்ஸவ-ஓபவீ-ப-ஓ-ஓ-நயாரயேசு||

ஸத்யம்ஸாஹச்சமதபோஹோஹமாஸ்தீர்த்தந் தேவாதிபூஜநம் |
தஸ்யவ்யர்த்தமிதம்ஸர்வமயஸ்தீரிபுண்ட்ரம்ந் தாரயேத் |

எவன் தீர்ப்புண்டு மணியவில்லையோ அவனுடைய ஆசாரமும் ஸ்த்யமும் தவமும் ஹோமமும் புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நிஷ்பலமாகமுடியும்.

கா.தீபாபநஸ்மிநுதி.

ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||

ஸ்ரீராதேயஜேஞ்ஜபேஹாமேவைஸ்வதேவஸ்ரீராதே |
 த்ருதஸ்த்ரிபுண்ட்ரஃபூதாத்மாநுத்யஞ்ஜயதிமாநவஃ |
 த்ரிபுண்ட்ரமயதந்ருத்வாதுஞ்ரயாத்யத்க்ரமதத்வ்ருதா ||

பிதூர்கிரியையிலும், யாகத்திலும், ஜபத்திலும், ஓமத்திலும், வைகவ தேவ (சித்தியகர்ம்) த்திலும், சிவபூஜையிலும் பரிசுத்தஞுகத்தானே பஸ்ம் த்ரிபுண்ட்ரந்தரித்துக்கொண்டால் காலனையும் வெல்லக்கூடும் அப்படி த்ரி புண்ட்ரந்தரித்துக்கொள்ளாமல் எந்தக்கிரியை செய்கிறாரோ அதுசுடேறாது.

சுர்மபுராணம்.

திருவாய்மொழி நாவியொரு நாயிகா ஸ்ரீஸக்தி-மொழி

தற்புண்டேரணவிநாவிப்ேராநாதினாரீஸ்வகர்மஸு |

தரிபுண்ட்ரமணிர் து கொள்ளாது வேதியன் தன் நித்யகர்மமுஞ்செய்ய
அதிகாரமுடையவனல்லன்.

ஸ்மந்திஸாரம்.

சுமக்ஷிஸ்யா ஹ ரௌ நஸா பாவஜா ஹது।

ஸ்ரீரெவஹெநி துந்தி வாஸுஸு துயாரணாக||

அஸக்தாசாரேமநஸாபாபமாசரந் |

ஸாஸிரேவபவேந்தித்யம்தரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

மனதுக்கறிந்து பாவங்களைச் செய்தவன் ப்ராயச்சித்திற்கூறியவகையே செய்ய அசத்தலாயிருந்தால், நாடோறும்நியதியாக தரிபுண்டர தாரணத்தை மாத்திரஞ்செய்தவந்தால் அந்தப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

பஸ்மமணிந்த மேதாவிகளிற் சிஸர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி.

ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.

ஸாஸாஸெஸைததவிஷ்ணுஹ-ஸெஷிமுதநடுவிதஃ|

சூபுஸாஸாஸகிதஸுராமொஜடாஜகூடஜிவிதஃ|

ஸாஸாஸபேஸததம்விஷ்ணுர்பஸ்மதித்ததநாலதஃ
தநிபுண்ட்ராக்விதஸர்வாங்கோஜடாமகூடமண்டிதஃ||

காளிகாகண்டம்.

நாராயணஸைவஸெஷிமுதநடுவிதஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஸாஸாஸகிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

நாராயணஸ்தபஸ்தேதபேஜமூண்டிஸமேகலீ|

பஸ்மோத்தாளிதஸர்வாங்கஸ்தநிபுண்ட்ராக்விதமஸ்ததஃ|

ருத்ராக்கமாலாபரணேருத்ராஜ்யபராயணஃ||

பலபர்ணம்புவாதாஸநியதோநியதவ்ரதஃ|

பஞ்சாக்விதமஸ்ததஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

வாமனமூர்த்தி.

ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.

கூஷாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

கூஷாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

தண்டவார்ஜமேலோவேதாதுத்கிரத்பஸ்மகூண்டிதஃ||

ஸ்ரீராமமூர்த்தி.

ராமரஹஸ்யேயாபநிஷதஃ.

ஸாஸாஸகிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ஹெஸாஸிடுஷிதஸுராமொஷிவஸாஸகிதஸுரஃ|

ராமத்தியேண த்ரக்ஸோமார்ததாரிணம்ஸூலிநம்பரம்.

பஸ்மோத் தூளி தஸர்வாங்கம்சபர்திநமுபாஸ்மேஜா||

(2) தாமதம்.

சென்னை-வெண்-கிழை-பாடா-மாமுனா-காசா-பாடி-பிவா-வாடி

ஹெஸாங் குடிகுவாவ-பாண்டி. பூஷா சாடுவரம். தா ||

ஸ்வர்ணவர்ணஜடாபாசம்ஸாக்ஷாத்ருத்ரமிஷபரம்

பஸ்மே மாத்தூளி தஸர்வாங்க மத்ருஷ்ட்வாகா மஸுந் கதா ||

யொக்யாநபெருவதிக் குபகிங்கா ஞாநகுதிவாவரல

வீதகூடி ஷாஜி நயராஹஸ்காஃ-குணிதவிமுஹம்॥

த்யாத்வாரகுபதிங்குரத்தம்காலாநலமிவாபரம்

பீதக்ருஷ்ணாஜிநதரம்பஸ்மோத்நூளிதவிக்ரஹம்||

பவந்தி:—உத்தரராமசுரிதம்.

உடுவாறு அம்மையிதககுவது துணிதவதுநீயியவது ஒடுதா

ஹஸஸொகவவி குஞாஹி தஜுரொயெ-ககூஹொரலீ॥

சூடாசும்பிதகங்கபத்ராமபிதஸ்சூணித்வயம்ப்ருஷ்டதோ |

பஸ்மஸ்தோகபலித்ரலாஞ்சிதமுரோதத்தேதத்வசம்ரௌரவீம்||

பிரமதேவர்.

ஸ்காந்தபிரபாணம்.

ஹத்தித்ரி, வரம்பு, ருக்னா, க்ஷஜ், ஜம்பு, ஜம்பித்.

കുഷ്ഠജ്വാരാവിഷ്കടകുസുമസംഹ്ലാവിതാമൃതം॥

பூதித்ரிபுண்ட்ரருத்ராக்ஷஜடாமண்டலமண்டிதஃ |

அகநாடிகை

ஆசிரியர் பித்தகரஃஸஃஸஃபேசபிதாமஹுஃ||

பிரணவம்.

ப்தஜ்ரமாண்டபுராணம்.

ஹஸநாவிஷ்வாநாராம் மஃகஜம்புருகநாநிதி

பஸ்மநாஸிப்தஸர்வாங்குகமண்டலுகராந்விதஃ

காயத்ரி.

செ. பித்தமான் டபிரான்ம்.

திருவாய்மொழிபாக்கம் மாண்புமிகு நவிராஜிதா

த்சிபுண்ட் ராவளியுத் தாங்கா ஆதாட்டே நவி ராஜிதா |

நா ர த ி.

பத்மபுராணம்.

வனசுலிபுந்குரெவிபுரவினகுதியவனபுமகம் |

யுக்ஷாலீணாம்புநகரீம்நாரதொஜாபிவபுமகம் ||

எதஸ்மிந்நந்தேஸிப்ரவிபூதிதவனாங்கக |

த்ருத்வாவீணாஞ்சமஹதீம்நாரதேதாமுபிபுங்கக ||

வியாஸர்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

கூஷுமெபெவாயநவபூராவொஜாபிவபுமகம் |

ஹெஸாலீணாம்புநகரீம்நாரதொஜாபிவபுமகம் ||

க்ருத்ணைத்வைபாயகம்வ்யாஸம்ஜடாமகுடமண்டிதம் |

பஸ்மோத்ஸூனிதஸர்வாங்கம்பஸ்மதிர்யக்த்ரிபுண்டரகம் ||

அகஸ்த்யமுநிவர்.

பத்மபுராணம்.

ஸாஸுபிவபுமகாணிஸாஸாபிவபுமகம் |

கூஷுமெபெவாயநவபூராவொஜாபிவபுமகம் ||

ஸாஸுபிவபுமகாணிஸாஸாபிவபுமகம் |

கூஷுமெபெவாயநவபூராவொஜாபிவபுமகம் ||

ஸாஸுபிவபுமகாணிஸாஸாபிவபுமகம் |

கூஷுமெபெவாயநவபூராவொஜாபிவபுமகம் ||

தத்தாத்ரேயர்.

சாண்டிலோபநிஷத்.

ஹேதோக்யபுமகாணிஸாஸாபிவபுமகம் |

கூஷுமெபெவாயநவபூராவொஜாபிவபுமகம் ||

ஹேதோக்யபுமகாணிஸாஸாபிவபுமகம் |

தத்தாத்ரேயம்ஸரிவம்ஸாந்தமிந்நந்தேஸிபுமகம் |

ஆத்மாயாரதந்தேவமவஸூதந்திகம்பரம் |

பஸ்மோத்ஸூனிதஸர்வாங்கம்பஸ்மதிர்யக்த்ரிபுண்டரகம் ||

நளச்சக்கிரவர்த்தி.

நைஷதம்

ஐயமொதாபஹொஸெவமுகூதாஹொ
யுதரூபாஹொகூதாஹொதௌமொ
ஸநமஸ்யுபபளகாஹொநொ
ஸரஸொகோகநஹொஹொ

தததோபஹொஸைவலகூதமாம் த்ருதருத்ராஹொதௌவரதங்ககொ |
ஸநஸ்யயயெளகரம்புநொ ஸரஸொகோகநதப்ரமாதிவொ ||

புருவச்சக்கிரவர்த்தி.

சைவபுராணம்.

கூயராவகாஹொகூதாஹொபொஹொகூதாஹொகூதாஹொ
ஐவநுநஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொகூதாஹொ

கந்தராஸக்தருத்ராஹொஸ்திரிபுண்ட்ராஹொதௌவரதங்ககொ |
ஐபந்நமஸிவாயேதிமந்த்ரம்ஸர்வாரதஸாதகம் ||

கன்மாடபாதர்.

இராமாயணம்.

தவஸ்கூதாஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொகூதாஹொ
தஸ்யகல்மாஷபாதஸ்யயஜ்ஞபூதிரியம்ஸுபா ||

ப்ருஹந்நாரதீயபுராணம்.

ஸிவபுரியாஸிவாஸகூதாஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொ
திவஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொ

ஸிவபுரியாஸிவாஸகூதாஹொபொஹொகூதாஹொபொஹொ
த்ரிபுண்ட்ரதாரிணோயேசதேவைபாகவதேதாத்நமா ||

சிவபெருமானிடத்திற் பிரியமுள்ளவர்களும், பார்வதிதேவியினிடத்திற்
பக்தியுடையவர்களும், சிவபூஜையில் ஆசக்தியுடையவர்களும் த்ரிபுண்ட்ர
மணிந்தவர்களும் ஆகிய இவர்களே பாகவதேதாத்நமர்களு என்று சொல்லப்படு
வார்கள்.

ஆசங்கை நிவர்த்தி.

இவ்வகையாகப் பவலிடங்களில் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி புராணதிகளால் கூறப் பறுத்திக்கூறப்பட்டுள்ள ப்ரசித்தமான நித்யகர்ம வர்ணஸ்ரம தர்மங்களுக் குரிய பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரங்களை மந்தமதியுள்ள சிலர் வ்ருததெத தாஸாவ கம்|வ்ருததெத வாஸ்வம்| கூத்ராபுருஷ்யோ|வ்ரதமேதத்பாக்பதம் | வ்ர தமே தச்சாம்பவம் | அச்சாஸ்ரமஸ்தை||—என்னும் உபநிஷதவாக்கியத்திற்கு அபார்த்தஞ்செய்துகொண்டு சாம்பவ, பாக்பதவிரதமென்றும், பசுபதியாகிய அச்சிவபெருமானே யுபாசிப்பவர்களுலேயே பஸ்மந்தரிக்கத் தகுமென்றும் ஒருவகையாகக் கூறத்துணிவராயின் அதிமலாதி. என்னில், [ஸம்ஸார ஸு|வ்ருதஸு|ஷ்வதா| ஸம்புரஸ்யவ்ரதஸ்யதேவதா|| என்றந்தத்திதார் தத்தில், ஸாஸ்யதேவதா என்னும் பாணினிஸூத்ரத்தால் விவிதமான அண்ப்ரத்யாக்தமாய் ஸாம்பவம் என்னும் ரூபநிஷதத்தி யாகிறபடியாலும்,] காலாந்நிருத்தரோபநிஷதத்தின் முதலிலே மஹாத்மாவான ஸைத்ருமார முந்வர் செய்த ப்ரஸ்ஸைவாக்கியங்களில் த்ரிபுண்ட்ரவியிஃ ஸவக்யம் கிஞ்ஞ வ்யம் கிஞ்ஞாணம் கிஞ்ஞாநம் கெஜஞ்ஞாஃ கூத்ரெவாஃ கிஞ்ஞகிஃ கிஃ|ஹேவம் கிஃ|ஹேவிகிவ|| த்ரிபுண்ட்ரவியிஃ ஸஸ்தவம் கிம்த்ரவ்யம் கிம் ப்ரமாணம் கிம்ஸ்தாகம் கேமந்த்ரா கதிரேகா கிம்ஸக்தி கிம்ஸ்தவ கிம்பல மிதிச|| த்ரிபுண்ட்ர விதியாது? அதன்ஸ்ஸரூபம் யாது? அது எவ்வெவ்விதங் களில் தரிக்கவேண்டுவது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்திற்கு மந்த்ரம் யாது? ஆஷ்ட எத்தனேரேகையுடன் கூடியது? அதன்சக்திஎன்ன? அது எத்செய்வத்தை யுடையது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்தினால் அடையும்பலன்யாது? என வினாவிய வினாக்களுக்குப் பகவானான காலாந்நிருத்தரேவர் விடைகூறி, ஸாம்பவம் ஸம்புதேவதாகம் என்று கூறினராகலானும்; ஸ்ருதி|| ஸுவே-ஹேவாஃ ஸஸு-தாஜ்வாபுஃ| தஸா-தாஸாவதீஸம்-ஹேவ|| ஸர்வதேவாஃ பஸு-தாமவாபுஃ | தஸ்மாத் பஸு-பதிஸ்ஸம்பபூ|| என்னும் பிரமாணவாக்கியத்தால் எல்லாத் தேவர்களும் பசுக்களென்றும் அப்பசுக்கட்கெல்லாம் பதியாயுள்ளான் ஸம்புவென்றும் ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு தேவ கந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ மாநுஷரும் சிவபெருமாளையே யுபாசித்தல்வேண்டுகமென்று அறிஞ ரா லுணர்த்தப்படுவதானும்; மேற்காட்டிய ஸ்ருதிஸ்மிருதி புராணதிகளாதி மேற்கோள்களால் விபூதி நித்யமாக எல்லாவருணத்தாராலும் எல்லா ஆஸ்ர மிகளாலும் எல்லாக்காலங்களிலும் தரிக்கவேண்டுமென நேற்படுவதானும்; பிரமவிஷ்ணுக்களும், விஷ்ணுவின் அவதாரமூர்த்திகளும், நாரதாதி மஹாத்தி களும், நான் புருரவன்முதலிய சக்ரவர்த்திகளும், சிவபூசையுஞ் சிவபக்தியு முடையோரென்று புராணங்கள் கோஷிக்கின்றமையாலும், அவர்கள் விபூதி தரித்தமைக்கு மேலேசிலபிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதாலும்; கிருஷ்ண பலராமாதி வ்னைய அவதாரங்களிலும் சிவபூசைசெய்து சாம்பனென்னும் புத

வீணப்பெற்றும், மழுப்படை முதலியனபெற்றும் விளங்கினமை பல நூல்
 றிலும் வெள்ளிடைமலைபோல் விளக்கமாதலானும்; விநாஸஸூத்ரிபு
 ஶ்ண விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ௨ சிவபுருஷ | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 நாமாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ச்ஞானநீங்கிய சிவபுருஷ பல்லமமஹாத்மியம் | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ஸ்லாஸாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 பதம், துஷ்டாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ௨ முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 திக்ராத முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 னாவெறுத்து மோஷாத்மியே பொருளாகமதித்த முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ப்படாமற் கொள்ளப்படுவதாயினும் பல்லமமஹாத்மியம் நிவ்நாட்டப்படுமா
 ின்.

ஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 னாதகோபாதகேப்ய பூதோபவதி ||—என்னும் வாக்கியத்தின், த்ரிபுண்ட்ர
 ணந்தவன் ஸமஸ்தபாவங்களினின்றும் உபபாதகங்களினின்றும் நீங்கிப்
 ரிசுத்தனாகிறான் - என்னும்பொருளால், பல்லம த்ரிபுண்ட்ரங்களை யணிதல்
 ராயச்சித்தாங்கமென்றும், மஹாபாதகங்களைச்செய்தவனை யதை யணியத்
 குமென்றும், இந்நூல் 14-ம் பக்கத்திற்காட்டியுள்ள காலாக்கிருத்ரோபநிஷத
 முதலான பிரமாணத்தில் பல்லம உற்பத்தியுள்ள காலமென்றும்,
 தித்தியமானவர்களுக்கும் தர்மமன்றென்றுங் கொள்ளவும் நேரிடும். ஆயின்,
 மேலேகாட்டிய திருமால் பிரமன் வாமனர் இராமர் மகருஷிகள் முதலாயின
 ரெல்லாம் எவ்வெம் மஹாபாவங்களாற் பல்லமணிந்து புனிதமாயினரெனக்
 கடாவங்கமும், அஃதில்லை. தன்னையணிந்தவனைப் புனிதமாக்கவல்ல பொரு
 ளாகவின் புனிதமான பொருளை எல்லோருமே அணிந்தார்கள். விபூதியின்
 றிப் பிதர்கர்மஸந்த்யாவந்தன ஐபஹாமமுதலியனொன்றுஞ்செய்யப்படாதெ
 ன்றும் அங்கனஞ்செய்தாற் பயனில்லையென்றுங் காட்டப்பட்டிருத்தலின்
 இதுவே ஸ்ரேணதமார்த்தமும் ஸ்மார்த்தமார்த்தமும் மென்றுகொண்டு, நித்திய
 நைமித்திககர்மங்களில் அதுஷ்டிக்குத்தக்கதன்றிப் ப்ராயச்சித்தத்திற்கே அங்க
 மாகமாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்ளாமெனின் ;
 அதற்குத் திருஷ்டாந்தங்காட்டுவாம்.

ஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

வியபுதவாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

ஸந்த்யாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

விநாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

எவர்கள் ஸந்த்யாவந்தந க்ரியையைச் செய்கிறார்களோ, எவர்கள் எக்
 காலமும் நீங்காது விரதத்தை யாசிரயிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஸகல பாவங்

களையும் போக்கடித்துப் யமுமையான ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைகிறார்கள் என்னும் ஸ்ம்ருதி வாச்யத்தின்படி, நித்யகர்மமான ஸந்த்யோபாசனத்தையும் ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவும், காமியகர்மமாகவும் கொள்ளவேண்டியவரும். அங்ஙனங் கொள்ளுதலிப்பலாது. ஆனபடியால் த்ரிபுண்ட்ர உத்தரானங்களும் அவ்வாறே ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவாவது, காமியகர்மமாகவாவது கொள்ளுதலியலாமல் நித்யகர்மமாகவே கொள்ளல்வேண்டும்.

மேலும், ஸூத்ரிதெஸாசூத்ரஃ ஐஹாயாசு| அக்நிஹோத்ரம் ஐஹாயாத்|| என்று நித்யத்வவிஹிதமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும், ஸூத்ரிஹோத்ரஃ ஐஹாயாத் ஸூத்ரஃ| அக்நிஹோத்ரம் ஐஹாயாத் ஸ்வர்க்காகா|| என்றும் வசனாத்தரத்தால், காமியத்துவம் கேட்கப்படுதலின் அக்நிஹோத்ரமும் காமியகர்மமாமோ? ஆகாது! வீரஹாவாஷதேவாநாந்யோபயோபிஷுபாஸ்யதெ| வீரஹாவாஷதேவாநாமயோகந்முத்வாஸ்யதே|| என்னும்வாக்கியத்தால்யாவனொருவன் அக்நிஹோத்ராஞ்செய்யவில்லையோ, அவன் வீரஹத்தி செய்தவனாகிறான் என்னும் பொருளால், அகரணேப் பிரத்யவாயமுண்டாகி ஏப்படிநித்யமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்றோ அப்படியே விபூதியும் 4-ம் பக்கத்திற்காட்டிய ஜாபாலோநிஷத் வசனத்தால், விபூதிதாரணஞ் செய்யாதவனுக்குக் கர்ப்பாதான முதலியவைதிக் கிரியைகள் வேண்டுவதில்லை பென்றும், 22 - 23-ம் பக்கங்கூறிற் பராசரவாக்கிய முதலாகக்காட்டிய நான்குப்ரமாணங்களால் விபூதியை நிந்தித்தாரைக்குத் தோஷமென்றுங் கூறப்பட்டிருத்தலின், அகரணேப்ரத்யவாயமுண்டாகி நித்தியமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதொன்றாயிற்று.

ஸாங்க்யயநநூல்யம் ஹஸநா த்ரிபுஷ்பஃ ஸுக்ரோதில ஸவபாணாந்வெஜாநாந்வாகுபா த்ரிபுஷ்புராநாயத்ருயவனவம் ஹஸ்காபிஷுபவதிஷுபஸ்மநாத்ரிபண்ட்ரம்கரோதிஸஸர்வாணம் வேதாநாமஏகம்த்வௌரீகீஸ்வர்வாதிதேய ஏவம் ஹாத்வாக்கி முபதிஷ்டயே|| — பஸ்மாவினால் த்ரிபுண்ட்ராஞ்செய்பவன் ஸர்வவேதங்களுள் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு வேதங்களை அத்தியனனஞ்செய்தவனாகவும் அக்நிஹோத்திரஞ் செய்தவனாகவுமாகிறான் என்பதனானும், பாரதீயாஜஸ்ம்ருதி ஹஸ்காபுதே ஹஸுபுஷ்பயாசு|| ஹாத்வாதே பஸ்மக்ருஹணியாத்|| — அக்நிஹோத்ராஞ் செய்து அதினின்றும் பஸ்மத்தையெடுக்கவேண்டியது என்பதனானும், பஸ்மம்: ஹோமாங்கமென்று சங்கையுண்டாமாயின், அதுமுழுவதும் பயனற்றதாம். எங்ஙனமெனில், பஸ்மதாரணமின்றிச்செய்யும் ஒழுமுதலிய நற்கருமங்கள் பயன்படாவென்னும் வழியாலென்க. அதனை, மேலேகாட்டிய வாச்யங்களும், யஜுரதூயாரபெநிதூ|| யஜ்வாதுதாரயேந்நித்யம்|| யாகஞ்செய்யும் யஜ்வாவும் நாடோறும் விபூதியணியவேண்டும் என்னும் வசனமும் உறுதிப்படுத்தும்.

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்மிருதியில், கௌசுகிகாசீட்டி-குவிதே | ஸவிஞ்
 ஹஸுஜ் பூர்வாவிபுக்ஷிஷ்வஸுவிஸாஸிபெ | கேஸமக்ஷிகாசீடதாவிதே |
 ஸலிலம்பஸ்மருத்வாபிப்ரக்ஷிப்தவ்யம்விஸாத்தயே || தலைமயிரினாலாவது,
 சுயினாலாவது, புழுவினாலாவது தோஷப்பட்டவஸ்துவை, பஸ்மாவையாவது
 மிருத்துவையாவது ஜலத்தையாவது அதன்மேல் ப்ரோக்ஷிப்பதால் சுத்த
 மாகுமென்றும், «கௌசிகீட்டாஜிஹீஜ-ஷஷ்டஹஸநாவஸுஜுதத்தா»
 சூருஜுந பஸுகாகாஜி. டி-குவிதம் நெருவஹக்ஷபெஸி|| கேஸ
 டீடாநிபிர்துஷ்டம்பஸ்மநாஸம்க்ருதந்ததா | ஆஜ்யேந பசுகாகாதி தூவிதம்
 ஸைவபக்ஷயேத்|| தலைமயிர் புழுமுதலியவற்றால் அசுத்தமடைந்த ஆகாராதி
 களைப் பஸ்மாவினாலாவது நெய்யினாலாவது சுத்தஞ்செய்து உபயோகித்துக்
 கொள்ளலாம். பசுபக்ஷிகளால் கெடுக்கப்பட்ட பண்டங்களை உபயோகிக்க
 லாகாது. எனக்கூறியதால் சுத்திகரிக்கத்தக்கதோர் பொருளாகவும்,

ஸஹ்யாபாஸமெநவமொஜ-குத்ருஸாஸிமொஜயந்திஸி||
 ஹிவாஸாஸமொஸக்யநு-குமெத்ருமிதஸாஸிஸுஹஸநா||

ஸந்த்யாயாஸைவகோமூத்ரம் அசுத்தம்கோமயம்நரி |
 திவாம்புகோஸக்ருந்மூத்ரோநித்யம்ஸாத்திஸ்துபஸ்மநா||

ஸந்த்யாகாலங்களில் கோமூத்ரம் சுத்தமில்லை. கோமயம் இரவில் அசுத்
 தம். புகற்காலத்தில் ஜலம் கோமயம் கோஜலம் இவைசுத்தமாம். பஸ்மம் எப்
 பொழுதுஞ் சுத்திகரிக்கும். என்பதனால், சுத்திசெய்யத்தக்க பொருள்களெல்
 லாவற்றிலும் பஸ்மமே சிறந்ததும், தன்னையணிந்தோருக்கு 24-ம் பக்கத்
 திற்காட்டியபடி அபஸ்மாரசர்சுரம்குஷ்டமுதலியநோய்களையொழிப்பதுடன்,
 மூத்திக்குப் பெருந்தடையாயுள்ள ஆணவவழுக்கை யடியோடொழிப்பது
 மாமென்க. சூருமயஹஸநாஸாநா|| ஆக்நேயம்பஸ்மநாஸநாநம்|| பஸ்மா
 யினல் உடல்முழுவதும் தூளானஞ்செய்வது ஆக்நேயஸ்நாநமாம். அது (26-ம்
 பக்கத்திற் காட்டியபடி) தீர்த்தஸ்நானத்திலும் கோடிபங்குபலனுள்ளதாகும்.

இத்யாதி றேதுக்களால் பஸ்மாவானது
 பரமஸாம்ப்ராஜ்யமாக அணியத்தக்க
 சிவப்ரஸாதமாமென்க.

விபூதி சேகரிக்கும் விதி.

போதாயநகல்பஸூத்ரம்.

சுமாதொவிஹுதிஸ்வாடிநவியிம் வுபாவ்யஸூதாஜி ஸு
விஹுதிஸு விகடாமா உநகாஜஸிவாஹீநாதிரிகாமாவம்
உபாவ்யி வஹுடா உஸூகி ஹகிணீவிஹாய ஸுஹகிணாயா
மொடியாடியவிஹுதிஸு வஸ்வாடிஸூத வஹுதியே
ஸ்வாஹி வாரிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜி
வா வொடியேசு விஹுதிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜி
சுதசுஹஸுதாயாவிஹுதியேசு ஸ்வாநாடிவஸூதிஸூதா
சு உதி உபாவ்யாநாதி காஹுதியேசு ஸ்வாநாடியாஜிஸூதா
சுதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜி
யாநயேசுதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜி

அதாதோவிபூதிஸம்பாதநவியிம்வ்யாக்யாஸ்யாமஃ ஸுசிர்பூத்வாவிசுடாந்
காமுந்மத்தாயஸிவாஹீநாதிரித்தாங்காம வந்த்யாம் அஸ்திபஹுஸா மசுத்த
பகிணீவிஹாய ஸுஹகிணாயாகாமயுதாயபிண்டம்சுந்தா ஸ்வசோத்
யஸ்வேதபசநீயை ஸ்வபாணாயரிச்சாத்ய்சுந்தாஜிஸூதாஜிஸூதாஜிஸூதாஜி
வாபிலோத்யோத் - பிவ்வபலமாத்ரே ம்ருண்மயேவா ஸ்வாபயேத் - அததத்
பஸ்தாயாபி மந்த்யேத் ஸ்வாநாதி பஞ்சபிஃ மாநஸ்தோக இதிமத்யமாநாமி
காங்குஷ்டைஸ்ஸமாதாய துஷ்ணீமத்பிஸ்ஸமாந்மத்ய - லலாடேஹ்ருதி
தோர்த்வந்த்வே களேருகௌ ஸிரஸிச - தாரயேத்ஸஹிதம் பஸ்தவ்விஜோ
நித்யமதந்த்ரிதஃ||

பஸ்மசேகரஞ்செய்யும் விதியைச் சொல்லுகிறேன். அபரிசுத்தமும் நோ
யுள்ளதும் பித்தந்கொண்டதும், அங்கக்குறைவுள்ளதும், மிக்க அங்கமுடைய
தும், மலமும், அதிக எலும்புடையதும், அசுத்த வஸ்துக்களைப்பிசிப்பதுமா
யுள்ள பசுவைநீக்கி, நல்ல அழகமைந்த பசுவின் சாணத்தையெடுத்துருட்டி
யுலர்த்தி, வெண்மையாக்குந் தன்மையுடைய உமிழ்தலியவற்றில் உருட்டி,
வைதிகாக்கினியிலாவது யாகாக்கினியிலாவது சமையல் அக்கினியிலாவதுதவிரி
த்து வில்வக்கனியளவுள்ள மட்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்வாநாதி
பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரஞ்சபித்து மாநஸ்தோக என்னு மந்திரமூச்சரித்து நடு
விரல் ஆள்காட்டிவிரல் பெருவிரல் இம்மூன்றுவிரல்களால் பஸ்மாவையெ
டுத்து மௌனமாக ஜலஞ்சேர்த்துக்குழைத்து நெற்றியிலும் மாற்பிலும் இரு
புயங்கனிலும் கழுத்திலும் வயிற்றிலும் சிரசிலும் அந்தணர் முதலினோர்
தினந்தோறும் தரிபுண்டரத் தரிக்கவேண்டும்.

* கோமயங்கொள்ளும் வகை.

பங்குனிமாசத்திலே பசானமென்னும் நெல்லின் தாளை யேய்ந்த பசக் களே தருந்தன அவைகளின் கோமயத்தையே கொள்ளவேண்டும். ஆஷ்டமி சதுர்த்தசி அமாவாசை பெள்ளணி யென்னுந்திதிகளில் பசக்களைப்பணிந்து கோகாவித்திரிமுதலிய ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி அதன் பிறகே சென்று கோமயங்கொள்ளல் தகுதி.

கயயிஷ்டாபிதஸோடி யபாவததூவாவஸாசு|

கலாபுருகெலாபகலு ஹெஷெஷ-ஸ்தியாபுத்யு|

கதயிஷ்யமிதத்த்வோத்யயதாவத்தக்கூபாலலாத் |

கல்பாதுகல்போபகல்பபேததர்பஸமத்ரிதாமதம்||

விபூதியானது கல்பமென்றும், அதுகல்பமென்றும், உபகல்பமென்றும், மூன்றிப்பதமாகவிளங்கும். அவற்றுள்,

கல்பவிதி.

கோமயத்தைப்பூமியில் விழுமுன் ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தால் தாமனா யிலையிலேற்று மேலுள்ள வழுமபுகளை நீக்கிக் கொள்வது போஷ்டிகமென்றும், கோமயமிடம்போது பிற்பட்டிலே கைவைத்தேர்ப்பது சாந்திகமென்றும், பூமியில் விழுந்தபின் எடுப்பது காமதமென்றுஞ் சொல்லப்படும் - இவற்றுள் பொஷ்டிகமே சிறந்தது. அவ்வாறேற்ற கோமயத்தில் பஞ்சகனவியத்தை வாமமந்திரத்தினால் வார்த்து, அகோரமந்த்ர த்யானஞ்செய்துகொண்டு பிசைந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலேயே உருண்டைசெய்து, பதனாப்பரப்பி அதன்மேலே தற்புருஷ மந்த்ரத்தால்வைத்து, சிவாக்கினியை உளர்த்தித் தகனஞ்செய்க. கோமயமெடுத்த அன்றே உருண்டைசெய்து அன்றேதகனஞ் செய்தலும், அல்லது உளர்த்திச்செய்தலுமாகும். அதன்பின், அவ்விபூதி நன்றாய் வினோத்ததையறிந்து, அதிலேகருகல் முதலியவற்றைத்தள்ளி, நல்லதைப் பார்த்து ஈஸாநமந்திரத்தையுச்சரித்து எடுக்கவேண்டும். கருநிற விபூதி வியாதியையும், செந்நிற விபூதி கீர்த்திநாசத்தையும், புகைநிறவிபூதி அபமிருத்துவையும், பொன்னிறவிபூதி ஐசுவரிய நாசத்தையும் உண்டசெய்யுமாதலின் அவற்றை விலக்கி, மிக்க புண்ணியத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவெண்ணிற விபூதியையே கொண்டு, பரிசுத்தமான புதியவஸ்த்ரத்தாலே வடித்து, புதுப்பாண்டத்திற்பெய்து, அந்தப்பாண்டத்தை விபூதிகாயத்ரி யுச்சரித்து, சுத்த பூமியிலேவைத்து, மல்லிகை பாதிரி சண்பகமுதலிய புஷ்பங்களை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அதனுள்ளே போட்டு, புது வஸ்த்ரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி இதுவே நமது பாக்கியமென்று நினைத்து, தினந்தோறும் காலங்களில் ப்ராஹ்மணன் ஒரு கழஞ்சும், கூத்திரியன் ஒன்றாக்கழஞ்சும், வைசியன் இரண்டுகழஞ்சும், சூத்திரன் இரண்டாக்கழஞ்சுமாகிய அளவுள்ள பஸ்மாவையணியவேண்டும். இதுவே கற்பமென்னும் விபூதி.

அங்கல்பவிதி.

சித்தினாமாசத்திலே மேற்கூறியதிசிகளில், பசுக்கள் நிறைந்த மந்தை யிற்சென்று, உலர்ந்துகிடந்த கோமயங்களை யெடுத்து ஓரிடத்திற்குவித்து, உரலிலே போட்டு இடித்துத் தூளாக்கி, அதிலே வாமதேவயந்திரத்தினாலே கோசலத்தை வார்த்துக்கையினாலே சுலந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே நன் றாகப்பிசைந்து, உருண்டைசெய்து பதனா விரித்து அதன்மேலே தற்புருஷ. மந்திரத்தால் வைத்துச்சிவாக்கினியில் தஹனஞ்செய்து: ஈஸானமந்த்ரத்தா லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது அங்கல்பமென்னும் விபூதி.

உபகல்பவிதி.

வனத்திலே மரத்தோடு மரமிசைந்து தானேயுண்டாகிய அக்கினியி னாலே வெந்து வினைந்த சாப்பனாயெடுத்து அதிற் பஞ்சாவ்வியத்தை வாம தேவமந்த்ரத்தினாலே சேர்த்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே பிசைந்து உருண்டை செய்து, பதரின்மேல் தற்புருஷமந்த்ரத்தால் வைத்துச் சிவாக்கினியாலே தஹனஞ்செய்து ஈஸானமந்த்ரத்தா லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது உபகல்பமென்னும் விபூதி.

இந்நூலின் பயன்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யவா தஜஸ்தாஹா தஸ்ய ஸ்ருணுஸ்யா தாவயா ததஃ ||
ஸ்ராவயேதாபவெதாவிஸயா திவ்ரஜாமததி ||
வாதுகாரொவஹேதுது நநகாரொவஹேது ||
விஜ்ஞாகாஜ்வராவிஜ்ஞாநோக்ஷாஜ்வரோக்ஷாவயாசு ||

யதத்பஸ்மமாஹாதம்யம்ஸ்ருணுதா தஸாவதாநத ||
ஸ்ராவயேதவாபடேத்வாபிஸயா திபரமாங்கதம் |
புத்ரகாமோலபேத்புத்ரந்தநகாமோலபேதநம் ||
வித்யகாமபராம்வித்யாநோக்ஷார்த்தீமோக்ஷமாப்தயாத் |

ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! யாரொருவர் பஸ்மமாஹாத்மியத்தைக் கேட்பிக் கிருர்களோ படிக்கிருர்களோ அவர்கள் மேன்மையுடைய பதவியை யடைய லாகும், மேலும் சந்தத்திலேண்டுவோர் சந்ததியையும், தனம் வேண்டுகோர் பெருந்தனத்தையும், கல்விவீரம்புவோர் சிறந்த கல்வியையும், மோக்ஷம் அபேக்ஷிப்போர் மோக்ஷத்தையும் அடையலாகும்,

விபூதி மஹாத்மியம்

முந்நிந்ந.

ஸாம்பஸிவார்ப்பணமஸ்து.

இந்நூலிற்காட்டிய பிரமாண நூல்கள்.

ஸ்ருதிவாக்கியங்கள்.
பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்.
ஜாபாலோபநிஷத்.
ஜாபால்யுபநிஷத்.
ஆதர்வரிகிரோபநிஷத்.
ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்.
ப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.
காலாக்நிருத்தரோபநிஷத்.
ராமரஹஸ்யோபநிஷத்.
சாண்டில்யோபநிஷத்.
வாசுதேவோபநிஷத்.
தைத்திரியோபநிஷத்.
காமிகாகமம்.
ஸங்க்யாயனகுஹ்யம்.
மாத்யந்தினகுஹ்யம்.
போதாயனகுஹ்யம்.
பேதாயனகல்பஸூத்ரம்.
மதுஸ்மிருதி.
பராஸரஸ்மிருதி.
ஸாதாதபஸ்மிருதி.
லோகாக்ஷிஸ்மிருதி.
பாரத்வாஜஸ்மிருதி.
காத்யாயனஸ்மிருதி.
ஸ்மிருதிஸாரம்.

க்ரியாஸாரம்.
பாரதம்.
ராமாயணம்.
சைவபுராணம்.
மச்சபுராணம்.
ஸ்காந்தபுராணம்.
சங்கரஸம்ஹிதை.
ஸூதஸம்ஹிதை.
ஸௌரஸம்ஹிதை.
காளிகாகண்டம்.
லிங்கபுராணம்.
ஆதித்யபுராணம்.
ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.
கூர்மபுராணம்.
பத்மபுராணம்.
மந்தவபுராணம்.
பராசரபுராணம்.
காருடபுராணம்.
ப்ருஹந்நாரதீயபுராணம்.
பலிஷ்யுத்புராணம்.
வாசிஷ்டஸைங்கம்.
ஸைஷத்.
பவபுத்திஉத்தரராமசரிதம்.

பிழைபாடு—16 - ம் பக்கத்திலுள்ள ஷே ஜாபாலோபநிஷத் என்பதை ஸாதாதபஸ்மிருதியென்றும், 19 - ம் பக்கத்தின் அடியிலுள்ள ஜாபாலோபநிஷத் என்பதைஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்தென்றும் திருத்திக்கொள்க.

புரணிகாந்தாமிஷாசுஹஸநாமெஹிதரீஷிவிஷ்ணு
னிவபெதி ஓமெருவெஹிவமாயசுரா ப்ரணவெநொஹி
உநொஹிபாசு| வனவவிபிநா மொவீவநநூயாரயெக| அதி
ராத்ராக்நிஹோத்ர பஸ்மநாக்நேர்பலிதமிதம் விஷ்ணுஸ்ச்ரீணிபதேதி மந்த்
ரைரவைஷ்ணவகாயத்யா ப்ரணவேநோத்தாளநம்குர்யாத் | ஏவம்விதிநா
கோபீசந்தனஞ்சதாரயேத் | என்னும் வாசுதேவோபநிஷத்தின்படி, புண்ட்
ராத்யமாயிவ ஊர்த்வ, சித்ரபுண்ட்ரங்க ளணிந்தாலும் விஷ்ணு மந்த்ரங்கள்
ஐபித்து, பஸ்மதோத்தாளனஞ் செய்வேண்டுமென்பது விதிக்கப்பட்டுள
தும், பஸ்ம்ப்ரபாவத்தை விளக்கியதங் காண்க.] இப் [பகரவளோவுக்கு] உட்
பட்டதை 38-ம் பக்கத்தின் இறுதியில் வாசித்துக்கொள்க.

மகாமகோபாத்யாய, பாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவு